

Heilsan frá Ferðslutrygd

Villeiðandi ljós á bilum

Í Ferðslulögini § 35b stendur millum annað soleiðis: *Er akfar í lyktatendringatíðni steðgað ella parkerað, skulu stöðuljós (parkeringsljós), baklyktir og nummarplátuljós vera tendrað.*

Sum hendan myndir synir, siggja vit alt ov ofta, at bilar standa stillir við nærljosunum tendraðum, og ein kann spyrja seg sjálfan: Hvat kann tað skaða? Er henda reglan ikki bara komin við í Ferðslulögini, tí har skal standa eitt hvørt. Aðra staðni skriva teir jú hetta, so mugu vit gera tað sama.

Nei, so einfalt er tað ikki.

Henda greinin er sjálvandi komin við, tí hon hevur eitt endamála. Hon skal nevniliga vera fyrirbyggjandi, so at bilóheppini gerast so fá sum gjørligt. Serliga kann hon forða fyrir, at bilførari koyrir á gongufólk, tí hann er blindaður av ljósinum frá bili, ið stendur stillur. Fólk kann vera ávegis tvørtur um koyribreytina eftir gonguteigi, men ein varnast tað ikki, tí fólk ið hvørur í ljóshávinum.

Nærljós (stutt koyrljós) eigur bara at vera tendrað, tá bilurin koyrir.

Fólk, ið ganga út í myrkri, kunnu sjálf gera nakað fyrir, at vandin fyrir

at verða ákoyrd gerst minni. Vit vita øll, hvussu nógv betur vit siggjast, tá vit bera endurskin. Í dag faast bæði slag av nedurskini, bæði til at hava hangandi, til at lina ella seyma upp á klæðini og til at binda um armar og bein við karðalasi. Sjálf kunnu vit gera nógv til at tryggja okkum í ferðsluni.

Men tann, ið koyrir bil, eigur at geva sær stundir at koyra hondbremsuna fyrir, steðga motorinum og slökkja nærljósini, tá hann fer inn í ein handil at keypa sær Hjemmet, Sosialin, 14., Dímum, Anders And ella annan spennandi lesnað.

Her er ilt at siggja, um bilarnir koyra ella standa stillir, ella um fólk ganga tvørtur um vegin. Munnu bilarnir høgumegin í myndini vera logliga parkeraðir?

Á lívsleið Janusar

Megnarmaðurin innan føroyska bókaheimin, Hanus Andreassen, hevur við sjónvarpssendingini um Janus aftur vist sínar listarlugu óygdir.

Við sínum vanliga nærlagni og agrytni, leiður hann okkum brot fyrir brot inn á gatuføru stiggjar Janusar.

Vit ferðast við Janusi og uppliva gerandisdag hansara sum smádrong. Vit hoyra um tilknyti hansara til móðir sína, og tað ávirkan sum hon hevur havt fyrir hann umframt tann andaliga fœring hann helst hevur havt við sær í vøggugávu úr fæðirættini.

Seinni fylgja vit honum í Danmark í lestrar-ørundum, har hann við eldhuga luttekur í ungmannafelagsvirksemi, og har hann sær sjálvum líkur, finnst at og atalar, hóast hann stendur einsamallur ímillum danir.

Eftir loknan lestur, roynir Janus tvær ferðir at fáa fótafesti aftur í Føroyum, úttan at hetta rættiliga eydnast.

Hetta sum so rámandi verður nevnt hansara borgarliga fall.

Vit hoyra um tær goðu siðurnar av Janusi, og tær minni goðu — tað bondska og til tíðir hatska lyndi verður av røttum ikki úti-hýst, og gevur hetta okkum heildarmyndina av tí samansetta lyndinum, sum óðrumegin er merkt av heimsspekini, meðan tað hinumegin liður undir tí borgarliga knæfalli, sum gerandisdagurin tá eins og

nú er merktur av.

Hetta fyrirbrigdi — sum andalig hetja at hava liva ímillum menniskju, sum kanska ikki skiltu og virðismettu hann í tann mun vit nú siggja at tey skuldi partur av síni samtið og teimum idealum og livsvirðum sum henda umboðaði — hevur kanska verið ein meginorsøkin til hetta samansetta lyndi, sum við hvørt kom til sjóndar í bondskum og ræðandi líki.

Tað man hava verið tungt at hava skula liva av einum slag av olussu í teirri tíðini, hóast at tann ið gav og forsyrgdi, taldist ímillum tey fáu sum skiltu og virðismettu.

Tá greitt varð frá giftarmálinum á ungum árum kundi tað kanska verið gjørt meira burtúr at lýst orsökarnar til hvi eitt slíkt borgarligt proforma giftarmál var neyðugt, bæði fyrir tann lesandi Janus og embætiskvinnuna og lærarinnuna Mariu Mikkelsen.

Her byrjar ein lagnusøga fyrir seg, sum omma min greiddi mær ógviliga gjølliga frá.

Sum tú situr og hyggur, verða fyrr so torskyldar yrkingar knappliga lættar at skilja, og hugurin at lesa tær aftur kyknar. Tí nú kennir tú meira til bakgrundina — hon er vörðin meira livandi og greið.

Hesi orð eru ikki ætla sum nakað ummæli —

sendingin talar fyrir seg sjálva — men bert sum ein áminning til teir sum mynda sjónvarpið, um framhaldandi at loyva monnum sum Hanusi Andreassen framat amboðunum, tí ein tilik sending ríkar sanniliga um føroyskar bókmentir, og kveikir hugin hjá okkum hyggjarum at ogn okkum meira vitan um evni sum verða lýst.

Kundi hesi orð eisini verið eitt herðaklapp til Hanus Andreassen persónliga — sum vit tíverri ov ofta hava sæð hevur verið úti fyrir somu andaligu ómegd í 1980'unum, ibirt av einum ávisum dagblaði, sum Janus upplívi um aldar-skiftið — so var ikki verri.

f.

Aftursvar til blaðfólk í Dagblaðnum 3. februar í ár um viðurskiptini á Sjúkrahúsverkinum.

At ætlanin við greinini skuldi verða at faa sak-

ligar viðmerkingar alment fram, visir bert hvussu litið viðkomandi veit um trupulleikarnar innan tað føroyska sjúkrahúsverkið, tí tað letur seg ikki gera, tí hetta mál er so sera kensluborið.

Hetta kemur so tyðuliga fram í teim næstu reglubrotunum um, at hesir pástandir hava ligið í luftini, tí tað hava teir ikki gjørt á Landssjúkrahúsini, i meðan eg havi varhugan av, at hesir pástandir eru settir fram í Klaksvík, kanska ikki á Kl. Sjúkrahúsi, og at hald skulu verða í hesum pástandum bert tí teir koma úr Klaksvík, tað júst eg nógv í.

At pástandurin úr Klaksvík um munin á ortopediskari viðgerð ikki er sluttur, sæst best við ynskinum um sakliga viðgerð sum tú jú heldur ikki gevur greinini hjá mær, nevniliga at eg segði, at

samarbeiðið við Rajani, yvirleikna hevur verið og er so vítt eg veit fyrirmyndarligt, imeðan tú vendir hetta á høvðið og tosar um pástandir frá teim smærru sjúkrahúsum um heilt onnur mál.

Tað síðsta petti í greinini, havi eg onga viðmerking til, um tú skilir mína fyrru grein so illa.

At enda vil eg bert skoyta uppi, at fyrir mær at siggja, var og er endamála titt bert at skapa ósing av nýggjum, um hetta annars so viðkvæma mál, og vit eru fleiri innan sjúkrahússtyrini í Føroyum, sum meta, at tað hevur sjúkrahúsverkið í Føroyum, og tey fólk, ið gera eitt megnararbeiði innan heilsuverkið, ikki uppiborið.

Liggjas Joensen

Tøkk

Tykkum øllum, sum á ymiskan hátt vistu okkum samkenslu við deyða og jarðarferð hjá okkara kæra

CARL KARBECH MOURITSEN

takka vit hjartaliga.

Familjunnar vegna
Gigga